गते पितरि पञ्चत्वं क्रमेण व्यसनान्वितः
स देवदासो द्यूतेन धनं सर्वम् अहारयत् । 18
ततश्च तस्य सा भार्या दुःखदारिद्र्यदुःखिता
एत्य नीता निजं गेहं स्वपित्रा पौण्ड्रवर्धनं । 19
शनैः सो ऽपि विपत्खिन्नः स्थातुम् इह्न् स्वकर्मणि
मूल्यार्थी देवदासस् तं श्वशुरं याचितुं ययौ । 20
प्राप्तश्च सन्ध्यासमये तत् पुरं पौण्ड्रवर्धनं
रजोद्रुग्नं विवस्त्रं च वीक्ष्य आत्मानम् अचिन्तयत् । 21
ईदृशः प्रविशामि इह कथं श्वशुरवेश्मनि,
वरं हि मानिनो मृत्युर् न दैन्यं स्वजनाग्रतः । 22
इत्य् आलोच्य आपणे गत्वा स क्वापि विपिणेर् वहिः
नक्तं संकुचितस् तस्थौ तत्कालं कमलोपमः । 23
क्षणाच् च तस्यां विपणौ प्रविशन्तं व्यलोकयत्
युवानं बणिजं कंचिद् उद्घाटितकवाटकं । 24
क्षणान्तरे च तत्र एव निःशब्दपदम् आगतां
द्रुतम् अन्तः प्रविष्टां च स्त्रियम् एकां ददर्श सः । 25
ज्वलत्प्रदीपे यावच् च ददौ दृष्टिं तदन्तरे
प्रत्यभिज्ञातवांस् तावत् तां निजाम् एव गेहिनीं । 26
ततः सो ऽर्गलितद्वारां भार्यां ताम् अन्यगामिनीं
दृष्ट्वा दुःखाशनिहतो देवदासो व्यचिन्तयत् । 27

Digitized by Google